

Kondor Katalin: Már mindig így lesz?

2024 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Itt tartunk.

Jelent?snek mondható id? óta egy civil embernek – s nem egy Európai Unióban munkálkodó képvisel?nek – az a tapasztalata, érzése, bánata, hogy mi, magyarok (nem a honi hazaárulókra gondolok) Don Quijote módjára

küzdünk valamiféle megnevezni nehéz ellenféllel, mely ez id? tájt ugyan hivatalosan az Európai Unió nevet viseli, ám valójában igencsak titokzatos. Vezet?i ugyanis – az unióról szóló eredeti elképzelést percenként cáfolva – ellene cselekszenek mindannak, ami normális, ami természetes s ami tisztességes. Magyarán ez id? tájt már csak azt állapíthatjuk meg, hogy mindent megvalósítottak, amit nem akartunk, s nem akarunk ma sem. Abszurditások, erkölcstelen nézetek garmadája zúdul ránk naponta. Most, hogy ezt a cikket írom, éppen a kezembe került az október 22-i sajtó, amely a következ? „örömhírekkel” köszöntött ránk: Manfred Weber és színtársulata azt közli, Orbánnak ideje távoznia. Oh, ez a szép európai függetlenség! – mondom én. Pontosabban azt kérdezem, miért is nem Manfred Webernek kellene távoznia? Még pontosabban már régebben miért is nem t?nt el ?? Ugyanekkor olvashattuk azt is, hogy az új messiás, azaz Magyar Péter úgy nyilatkozott, hogy hazánknak le kellene mondania a szuverenitása egy részér?l. Számomra felfoghatatlan, hogy egy magyar ember képes ilyen nyilatkozatot tenni. Magyarán árulóvá lenni, hazája függetlenségér?l papolni. A cikkben olvashattunk arról is, hogy ez azzal járna, elfogadjuk a migrációt, a háborút támogatjuk, no és még a gyermekvédelmi törvényeket sem tartjuk szükségesnek. Nem folytatom. Már csak azért sem, mert naponta tapasztalhatjuk honi hazaárulóink véleményét a fentebbi jelenségekr?l, magyarán arról, hogy ?k bizony Brüsszel mellé állnak.

Hogyan is szólt hajdan az Európai Unió megalapításáról szóló ígéret? Csak nagyon röviden: szabadság, demokrácia, egyenl?ség és jogállamiság, valamint a béke és stabilitás el?mozdítása. Tisztelt Olvasó! Ez tényleg megvalósult az Európai Unióban? Vagy éppen átvertek bennünket? Nos, az utóbbi. A „Salto mortalé”-t megtettük. A máig bizonytalanba. Ahonnét szinte más üzenet már nem is jött belépésünk óta, mint hogy „merjünk kicsik lenni”! S mert ezt a kérést nem teljesítettük százszázalékosan, hát a fenekedés ellenünk nem sz?nik. Folyik a hazaáruló-képzés, melynek jeles „tanulójáról”, azaz Magyar Péterr?l már szóltam, de ott van még a két hölgy, Donáth Anna és Cseh Katalin, akiknek szintén mindent szabad. Például pártjuk súlyos veresége után továbbra is ott ragyoghatnak az Európai Unió egén. Ez tényleg a jogállami Európa? És akkor még Ilariáról, a békés magyarokat ver? olasz – úgymond – antifasisztáról ne is szóljunk. Nos, továbbra is mondom, állítom, hogy a fenti feneked?knek egyetlen közös célja van: Magyarországot minden tekintetben elfoglalni. Értse ezt bárki is úgy, ahogy akarja. A szándék vitathatatlan.

Egy tudományos lapban érdekes cikket olvastam nemrégiben. Azt írták, hogy az emberek leggyakoribb álma a zuhanás. Állítólag életében legalább egyszer mindenki megtapasztalja az úgynevezett „zuhanós álmot”, amelyb?l még a becsapódás el?tt felriad. A cikkben meg is próbálták elmagyarázni, mi okozza ezt a jelenséget? Mindenesetre – ahogy írják – a zuhanót álmában is halálfélelem tölti el, s többnyire fel is ébred a kellemetlen élmény miatt. Persze nem lenne tudomány a tudomány, ha nem akarná megfejteni e különös álomélmény titkát. Nos, a pszichológusok a lelki életünk tükrének nevezik ezt a jelenséget, mondván, hogy a zuhanás megélése azt jelenti, hogy bizonytalanok, önbizalom-hiányosak vagyunk, s félünk a kudarcoktól, mert az irányítás kiesett a kezünkb?l, tehát zuhanunk az ismeretlenbe. Egy olyanféle ismeretlenbe, mellyel nincs er?nk megbirkózni. Az err?l szóló cikkben arra is kitértek, hogy miért is zuhanunk? Nos – állította a cikkíró – azért, mert olyan kihívások elé állít az élet, amellyel nincs er?nk megbirkózni. Elvesztettük az egyensúlyunkat, bizonytalanokká váltunk, nehezen döntünk, nem uraljuk az életünket, valamint nehezen találunk kapaszkodót ahhoz, hogy biztonságérzetünket meg?rizzük. Az álomfejt?k szerint az sem mindegy, hogy a zuhanás honnét történik, például egy magas hegyr?l, egy épület tetejér?l, netán egy zárt helyr?l – ez nem ugyanaz. Az álomfejt?k szerint mindegyik „ugráshelynek” megvan a maga pszichológiai magyarázata. Ezek kifejtése nem az én dolgom, mindenesetre akik ezzel foglalkoznak, nagyon érdekes lélektani következtetésekre jutottak. Összegzésképpen csak annyit állapítottam meg, hogy jelen korunk a zuhanás kora. A nihilbe zuhanunk, az er?szak, az uralkodási mánia, a megbékélés teljes hiánya jellemzi és fenyegeti életünket. Az ezoterikus magyarázatok mellett „földhözragadtabb” következtetéseket is levonhatunk a zuhanásos álmokat átél?k számára. Én például azt, hogy nem csodálkozom, ha zuhanásos álomról beszél valaki, aki azt átélte. Hiszen mindennapjaink err?l a zuhanásról szólnak. A megbékélés, az erkölcs, a tisztesség, a józanság és az emberiesség hiányáról. Aminek következménye: zuhanás a semmibe. Itt tartunk.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló